DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 16 kwietnia 2021 r.

Poz. 1913

Podpisany przez:
Agnieszka Augustynowicz
Data: 16.04.2021 14:39:14

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-N.4131.40.12.2020.JW1
WOJEWODY DOLNOŚLĄSKIEGO

z dnia 14 kwietnia 2021 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 ze zm.),

stwierdzam nieważność

§ 24 pkt 5 lit. c uchwały nr 249.XXIV.2020 Rady Miejskiej Jeleniej Góry z dnia 29 października 2020 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ulicy Jana Kilińskiego w Jeleniej Górze.

Uzasadnienie

Rada Miejska Jeleniej Góry, powołując się art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym oraz 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2020 r. poz. 293 ze zm.) – dalej jako: ustawa, podjęła na sesji w dniu 29 października 2020 r. uchwałę nr 249.XXIV.2020 w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenów położonych przy ulicy Jana Kilińskiego w Jeleniej Górze – dalej jako: uchwała.

Uchwała, wraz z dokumentacją prac planistycznych, wpłynęła do Organu Nadzoru w dniu 18 marca 2021 r.

W toku badania legalności uchwały Organ Nadzoru stwierdził, że jej § 24 pkt 5 lit. c został podjęty z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 3 i 10 ustawy oraz § 4 pkt 3 i 9 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. nr 164, poz. 1587) – dalej jako: rozporządzenie, polegającym na ustaleniu bez podstawy prawnej nakazu podczyszczania wód opadowych i roztopowych z utwardzonych powierzchni terenów komunikacji poprzez stosowanie separatorów szlamu, piasku i substancji ropopochodnych.

Zgodnie z art. 20 ust. 1 ustawy, rada gminy posiada uprawnienie do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Treść podjętej uchwały determinuje art. 15 ust. 2-4 ustawy, w którym wskazany został zakres przedmiotowy planu miejscowego. Unormowanie to stanowi również podstawę – dokonywanej zgodnie z art. 28 ustawy – weryfikacji zgodności uchwały z prawem. Jeżeli bowiem plan miejscowy został sporządzony z istotnym naruszeniem zasad jego sporządzania, to uchwała organu stanowiącego gminy jest nieważna w całości lub części. Plan miejscowy podjęty uchwałą Rady Miejskiej Jeleniej Góry narusza zasady sporządzania takiego aktu prawa miejscowego, co powodowało konieczność stwierdzenia jego nieważności w części opisanej na wstępie.

W § 24 uchwały przyjęto normy mające stanowić realizację wymogów wynikających z art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy, tj. zasad modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej. W ramach tej regulacji ustalono, w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych, nakaz podczyszczania wód opadowych i roztopowych z utwardzonych powierzchni terenów komunikacji poprzez stosowanie separatorów szlamu, piasku i substancji ropopochodnych.

Weryfikacja tej regulacji wskazuje, że w istocie nie dotyczy modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji, o których mowa w 15 ust. 2 pkt 10 oraz w § 4 pkt 9 rozporządzenia (regulacje te dotyczyć mają bowiem określenia układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej wraz z ich parametrami oraz klasyfikacją ulic i innych szlaków komunikacyjnych, określenia warunków powiązań układu komunikacyjnego i sieci infrastruktury technicznej z układem zewnętrznym oraz wskaźników w zakresie komunikacji i sieci infrastruktury technicznej, w szczególności ilość miejsc parkingowych w stosunku do ilości mieszkań lub ilości zatrudnionych albo powierzchni obiektów usługowych i produkcyjnych), lecz jest związana z zasadami ochrony środowiska.

Trzeba jednak podkreślić, że ustawa i rozporządzenie pozwalają na ustalanie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego nakazów, zakazów, dopuszczeń i ograniczenia w zagospodarowaniu terenów jedynie w zakresie wynikającym z potrzeb ochrony środowiska, o których mowa w szczególności w art. 72 i 73 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2020 r. poz. 1219 ze zm.) oraz obowiązujących ustaleń planów ochrony ustanowionych dla parków narodowych, rezerwatów przyrody i parków krajobrazowych, a także dla innych form ochrony przyrody występujących na terenach objętych projektem planu miejscowego (art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy; § 4 pkt 3 rozporządzenia). Są to regulacje wyznaczające granice upoważnienia ustawowego dla organu stanowiącego gminy do określania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego regulacji w zakresie zasady ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu.

Zestawiając powyższe regulacje z § 24 pkt 5 lit. c uchwały stwierdzić należy, że w zakresie wskazanym w art. 15 ust. 2 pkt 3 ustawy nie mieści się uprawnienie organu stanowiącego gminy do nakładania na właścicieli terenów ściśle określonych obowiązków. Z przytoczonych powyżej przepisów nie wynika więc norma prawna, która pozwalałaby radzie gminy na zamieszczanie w uchwale, będącej aktem prawa miejscowego i określającej gospodarkę przestrzenną gminy, regulacji wprowadzających ustalenia, co do sposobu podczyszczania wód opadowych i roztopowych z utwardzonych powierzchni terenów komunikacji, w tym nakładania obowiązku stosowania separatorów szlamu, piasku i substancji ropopochodnych. Żaden z przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym nie zawiera wyraźnego upoważnienia ustawowego, które umożliwiałoby nakładanie tego rodzaju obowiązków, a tylko wyraźne upoważnienie ustawowe może być podstawą do stanowienia norm prawa powszechnie obowiązującego. Co istotne, w kwestionowanym przepisie wykreowano samodzielną podstawę normę prawną nakładającą obowiązki na adresatów uchwały. Nie wskazano bowiem, że regulacja ta dotyczy podczyszczania wód „zgodnie z przepisami odrębnymi", jak to uczyniono w innych przepisach uchwały, np. w jej § 24 pkt 5 lit. a. Mowa zatem o regulacji, która bez względu na inne normy powszechnie obowiązujące miałaby obligować do podczyszczania wód opadowych i roztopowych z utwardzonych powierzchni terenów komunikacji poprzez stosowanie separatorów szlamu, piasku i substancji ropopochodnych.

W związku z brakiem kompetencji organu stanowiącego gminy do sformułowania w planie miejscowym takiego nakazu, stwierdzić należy, że § 24 pkt 5 lit. c uchwały podjęto z istotnym naruszeniem prawa, co skutkować musi stwierdzeniem nieważności tego przepisu.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzam jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, którą należy wnieść za pośrednictwem organu nadzoru – Wojewody Dolnośląskiego.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały organu gminy wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Wojewoda Dolnośląski:
Jarosław Obremski